

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLE
REGULIERWAL (Stoenderpoort)
— TONGEREN —
Postbus Nr 8455. — Telefoon 18.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincie-
nieuws, volgens overeenkomst.
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels fr. 3,50
Elke regel meer fr. 0,75

Ontspanning op internationaal gebied

Er zijn ernstige dingen gebeurd in de laatste dagen, waarop wij eens bijzondere aandacht moeten vestigen. In Spanje heeft generaal Franco zijne militaire verichtingen tot positieve uitslagen weten te brengen. Het kan niet ontkend worden, dat de Engelsche regering zich zeer tegenwoordig komend heeft aangesteld ten overzichte der regering van Salamanca en reeds zelf diplomatische betrekkingen met het nationalistisch Spanje heeft aangeknoopt.

Italië is overgegaan bereid zijne vrijwilligers terug te trekken, terwijl Duitsland het einde van den Spaanschen strijd met goede oogen aanziet. Rusland, dat in groote moeilijkheden geraakt is in het Verre Oosten, en rechtstreeks kan bedreigd worden in Siberië, zou niets beters vragen dan zijne gewaagde onderneming in Spanje te laten schieten. Volgens de laatste berichten, welke ons bereikt hebben, zou de regering van Moskou er absoluut geen lust meer in vinden de ondernemingen van Spanje in een ander land van West Europa te herwachten. De Komintern moet de een nieuw experiment te moeten wagen in België, maar ons land heeft zich niet de grootste kansrijke tegengestelde onderneming verzet, en van uit Engeland zou men een Fronte Populaire in België met zeer kwade oogen hebben aanzien.

Het Volksfront in Frankrijk

Ook in Frankrijk komt het cindelijk aan het licht, dat de bevolking heelmaal niet hoog oploopt met all-rende kommunistische activiteiten en sindsdien zou het verzet tegen het Volksfront in een ernstiger stadium kunnen treden.

Met o-trekken van talrijke wapendepots en de aankondigen van talrijke vooraanstaande personen, toonen op voldoende wijze aan, dat een staatsgreep in Frankrijk wel tot het moeizame behoort. De Fransen hebben er genoeg van steeds onder de plank te moeten staan van vreedzaam kommunistische elementen, die in hun eigen land sedert de laatste jaren overal het hoogste woord voeren. Wij wenschen ons evenwel — vol ons o-zie gewone gedragslijn — niet in te laten met de specifieke binnenlandsche aangelegenheden van een anderen staat.

Tegen communistische propaganda

Wanneer Europa eindelijk beslist schijnt te zijn een einde te stellen aan de kommunistische propaganda, welke zoo druk gevoerd wordt in al de kringen en in al de landen door de Komintern, dan mag men deze kettering grootlijks danken aan het krachtig optreden van het Japansche leger in China.

Wij herinneren het ons te meer. Wij zijn tegen het gebruik van het geweld en van de wapens. Wie zijn voor de rust en voor de vrede. Wij stellen niet zedelijk gezag van het recht boven de stoffelijke macht. Maar volgens de zedelijke moraal is het soms noodig, de macht ten dienste te stellen van het recht, teneinde een verdere uitbreiding van het kwaad te verijdelen. Welnu, de bolchevistische o-derminnende propaganda richtte in de laatste jaren verschrikkelijke verwoestingen aan in al de landen van het Verre-Oosten, niet alleen in China, maar tevens in Mongolie, Indo-China, Java, Cambodje, Britsch en Nederlandsch Indië, enz. Deze verwoestingen waren des te dieper en des te breeder, daar de communisten hier meest te doen haanden met zeer verachtende en ongelukkige volkstemmen, die het virus van het bolchevisme gemakkelijk opnamen.

Het zijn de Japaners, die zich met deze taak hebben belast, ten minste in China. De val van Sjanghai en van Nanking, de zedel van de beruchte regering van Tchang Kai Shek, zal wel voldoende zijn om de beelden te brengen. Het komt ons immers voor, dat de groote Mogolanden bedreigd hebben, dat zij op het punt stonden een verzeerden weg in te slaan.

In plaats van de inactieve actie van Japans te belemmeren en onmogelijk te willen maken, zou wij hierin een noodzakelijk gewordene o-derminning voor te blijven de rust in het Verre Oosten, Engeland, Holland en Frankrijk en zelfs Amerika gezinnen te beschaffen, dat een mogelijke bolchevistische van China, weldra bedreiging zou uitmaken van hune eigene bezettingen.

Een overheersching in China

Er kan immers hier geen sprake zijn dat Japan het oog heeft op de overheersching in China. China is een onmetelijk land, waar nog alles te doen is, en waar de beschaving nog niet is doorgedrongen. De Chinezen hebben zeker veel verwaandheid. Vele Chinese studenten zijn op de Europese hogeschool komen studeeren, zonder eens het lager en het middelbaar onderwijs te hebben uitgedaan. Het is ver-

keerd te meenen, dat de Chinezen het schietpouder hebben uitgevonden.

Dit werd ingevoerd in China door Portugezen in de 16e eeuw.

Zonder orde, tucht en regeling kan dit land zich niet ontwikkelen.

Wel integendeel, moet het ten prooi vallen van het communisme en van de ellendigste anarchie.

Japan heeft door zijn krachtdaag ingrijpen, een einde willen stellen aan de verschrikkelijke verwoestingen, aangericht door de bolchevistische propaganda. Het was meer dan tijd gevorderd. Ook de Europeische mogeligheden hebben in het Verre Oosten een rol van beschaving en van ontwikkeling te vervullen.

Krijgen wij nieuwe belastingen?

Oppassen is de boodschap.

De socialistische dagbladen schrijven tegenwoordig veel meer over de noodzakelijkheid van nieuwe lasten dan ons, en den laatste betaler in 't algemeen, lief is.

De katholieken zullen in de Kamer op hune hoede moeten zijn. Zij hebben beloofd de regering Janson te steunen, doch zij hadden moeten als voorwaarde stellen dat men met geen verhooging van lasten zou voor den dag komen.

Zou onderklaad alle gedacht te boyen gaan, moet men ons, na de kleine ontlasting die werd toeestaan, er nu met nieuwe voor de p-naal komen.

Een ontleed bij de socialisten.

In alle geval, die oenparigheid in de socialistische pers om de noodzakelijkheid van nieuwe belastingen te doen uitschijnen schijnt wel aan een ordwoord te moeten toegeschreven worden: zoo stil aan de openbare d-ikwijze voor te bereiden op de plannen die de minister van financiën in zijn zak heeft.

Langs socialistische zijde schijnt men die lastenverzwaring met een licht gemoed te beschouwen; men moet, redeneert men, als dien kant, alle opofferzgen weten te doen voor de uitaven van socialen aard.

Tegen besparingen en begrotings evenwicht.

Eenwacht der begroting is goed, maar voldoende schenken aan de gewettigde eischen van de arbeidende massa is nog veel beter — aldus luidt het socialistisch ordwoord.

Zal men het begrotings evenwicht bereken door u-tsparringen, of door hier of daar te pitten op de posten van het budget?

Met dit systeem, met het parool van u-tsparringen, zijn de socialen niet bediend. Volgens hen staat u-tsparen gelijk met verminderen van loonen, salarissen, pensioenen, vergoedingen, kortom door het uitvoeren van een u-thongeringssysteem.

En zoo mag het volgens hen niet gaan. Men moet nieuwe hulpbronnen zoeken. En waar die te vinden?

Wat de socialisten schrijven.

Luister hoe gemakkelijk het is volgens het Luiksche socialistische blad « La Wallonie »:

« Door het heffen van nieuwe belastingen. Het kan hier, natuurlijk, slechts over directe belastingen gaan, op de groote fortuinen en de groote inkomsten, of nog door het heffen van een deel op de woekerwinsten der feitelijke monopolisten, waaraan de honderden miljoenen dragers en die, volgens de strenge wet der rechtvaardigheid, moeten terugkeren naar de collectiviteit, op den rug van dewelke die winsten werden verzeenlijkt ».

Hoort ze ze afkopen op hun sokken. Dezelfde redeneerwijze als die van de mannen van het Franse Volksfront, die de Franse nijverheid aan den rand van den afgrond brachten en die men aan de deur moest zetten, wilde men een zwaargeloorde ramp voorkomen.

Eene waarschuwing van M. Van Cauwelaert.

Wij beamen volstrekt de vingerwijzingen die de heer Van Cauwelaert in de Kamerzitting aan de regering gaf:

« M. Vanderveilde sprak met recht over de noodzakelijkheid den welstand der arbeiders te verhoogen. Maar zijn voorgestelde financiële politiek vergt waakzaamheid. Zijn staan zonder voorzorgzaamheid tegen de uitgave de hervormingen, maar kunnen geen fiscale maatregelen of belastingen op het privaet bedrijf aanvaarden, die onze economie in 't gedrang zouden kunnen brengen ».

Ik verklaar dat, indien de regering maatregelen van financieel aard moest voorstellen, die 't belang van 't land in gevaar kunnen brengen, wij hiernede niet akkoord zouden gaan ».

Wij ontzien deze waarschuwing met opene volkomen instemming.

Gezondheidsleer

De slaap.

Het thema dat wij hier behandelen is gezinszins nieuw en vele lezerszen zullen wellicht denken: « over dat vraagstuk heb ik al zoo vaak hooren spreken ». Zeker, wij begrijpen dit volkomen, doch is het tevens tot hen doorgedrongen van hoeveel belang een gezond slaap voor het geheele organisme is? Zijn er middelen om de velen, die hiervan overtueld zijn en een tekort aan slaap hebben, die hun levenswijze grondig veranderd hebben?

Opmerkingen tegen de slaap.

« Ik heb zoo veel te doen, dat het onmogelijk is voor 12 uur naar bed te gaan ». « Ik kan toch niet voor twee uur inslapen. Deze en nog vele andere opmerkingen hoort men steeds aanvoeren door menschen, die te weinig slaap en geen verandering in hun gewoonte wenschen aan te brengen, en er aler een organische afwijking optreedt en hen de oog- en oepet.

Heveel uren moet men slapen?

Het is niet gezond om na dagen en weken van laat naar bed, eens « slijk uit te slapen ». Een regelmatig slaap behoort evenzoo tot een deel der dagverdeling als een werkrooster. Gemiddeld moet de mensch acht uur slaap hebben de een ochtend, de ander kan met minder verstaan. Verhoof had aan vier uren slaap voldoende, terwijl Schopenhauer om gestelijk en lichamelijk in een goede conditie te blijven twaalf uren slaap had. Een ieder moet zelf weten te bepalen hoeveel men slaap hij noodig heeft en zich daaraan houden!

Wat gebeurt er tijdens de slaap?

Gedurende de slaap heeft een ontspanning van uitscheidingsprakt van de stofwisseling gedurende dien dag in ons lichaam hebben verzameld. De spieren komen tot rust, de ontspanning, evenals de zenuwen, waarvan gedurende den dag vaak hooge eischen worden gesteld. Een gelaat ziet er na voldoende ruststrid veel anders uit, omdat de spieren genoeg tijd is gegeven zich te ontspannen, waardoor zij de noodge elasticiteit behouden.

Het gevoel van nieuwe levenskracht, dat over ons komt na een slaap, die ons verkwikt heeft, derf zich zowel aan lichaam als geest mede. Ieder, die aan slapeloosheid lijdt om andere redenen te weinig slaap heeft gehad, weet bij ervaring, hoe zijn « denkapparaat » telkenmale weigert, althans niet anders dan met inspanning werkt. Men kan zich niet volkomen concentreren op zijn werk en vooral zij, die hoofdwerk hebben te verrichten, bemerken heel goed, dat het niet meer vlot als voorheen. Men wil meestal niet erkennen, dat dit alles door gebrek aan slaap is, althans niet, wanneer men zelf de oorzaak weg kan nemen, door vroeg naar bed te gaan. Wetenschappelijk is vastgesteld, dat men bij een langdurig tekort aan slaap 50 t.h. minder goed kan denken, het geheugen protestert! Het organisme lijdt hierdoor niet minder en een reeks van nerveuse stormen beginnen zek te doen voelen.

Vraag naar 't bed.

Wanneer men ten slots aan den lijve voelt hoer een gezonde slaap heelzaam werkt, waarom zijn velen dan toch zoo onverstandig om toch laat naar bed te blijven gaan? Het zal in den aanvang wellicht moeilijk zijn om, indien men zich vroeger te rusten legt, onmiddellijk in te slapen, doch wanneer de wil aanwezig is, om door te zetten, dan komt men hier over heen. Tenslotte zal men ongetwijfeld met dankbaarheid ervaren, dat een gezonde slaap het beste geneesmiddel is tegen een menigte ziekteverschijnselen, die aan een slechte costitutie worden toegeschreven.

Gebrek aan slaap, veroorzaakt door te laat naar bed gaan heeft men grotendeels in de hand om te voorkomen, doch anders is dit geteld met menschen, die door nerveuse stormen aan slapeloosheid lijden. Hier moet medisch advies ingewonnen en gevolgd worden, om ten slots te rusten te kunnen worden. Voor alles is hier echter een wil noodig, die medewerkt en niet de gedachte, wanneer men zich ter ruste begeeft: « Ik slaap toch niet! »

De Koloniale eischen van Duitschland

In een massaverzameling van den Reichskolonial Bund te Berlijn, heeft generaal von Epp voor tienduizenden toehoorders het woord gevoerd over Duitschlands absolute en overzeedelijke eischen inzake koloniën.

« Duitschland wil echter slechts die koloniën hebben die het bij het verdrag van Versailles verloor heeft. De berichten, dat

Duitschland aanspraak zou maken op Belgisch Congo en Portugeesch Angola zijn verzinsels van de hute-landsche pers ».

Er is volgens van Epp geen enkele andere oplossing mogelijk dan restitutie van Duitschlands koloniën. « Duitschland was eens een rijk land. Door deze rooverij zijn wij tot bedelaars geworden. Wij zijn niet als bedelaars geboren en willen het niet blijven ».

« Indien de problemen van grondstoffen en ruimte op elost moeten worden, dan is het noodig, dat de geest van Versailles vru-dwint. Het is noodzakelijk, dat de eigendom wordt teruggegeven aan den rechtmattigen bezitter. Al het andere is nutteloos. Onze tegenstanders kunnen zich de moeite sparen, alternatieve voorstellen aan de hand te doen. De bespreken wij niet meer ».

Von Epp gaf toe, dat de Duitse koloniën de vredeconferentie bezwaren had geopperd tegen het afnemen van Duitschlands koloniën. Hij gelukte er zelfs in, de annexatoplannen te verijdelen, zoodat in plaats van de annexatie het systeem der mandaten werd aanvaard.

« Doch het mandate-systeem is gebaseerd op frasen en op de leugen, dat Duitschland zijn koloniën niet waard was ».

Von Epp gaf toe, dat de Duitse koloniën geen winst hadden opgebracht, doch dit was te wijten aan het feit, dat Duitschland geld erin belegde, om ze in de toekomst te laten reneeren. « Toen ze eindelijk gingen reneeren, dan men ze ons af ».

Hij verklaarde verder, dat Duitschland zijn koloniën niet noodig heeft ter aanvulling van zijn weermacht en verwerp de onderstelling, dat Duitschland zijn grondstoffen kon koop. « dat kunnen wij niet aanvaarden ».

Scherp keurde Von Epp de veronderstelling af, dat Duitschland koloniën wil, om er strategische centra van te maken of een handelsoorlog te voeren. « Wij willen geen koloniën, om ons van de overzie wereld te soeleeren, doch om weer in het bezit te komen van het laal, waar onze pioniers sedert duim grond tot Duitschland hebben gemaakt ».

Het koloniale probleem moet men met geen andere politieke kwesties vermengen ».

Tenslotte citeerde hij Hitler's woorden in Augsburg: « Ik twijfel er geen oogenblik aan, dat wij, juist zoals wij erin gelukt zijn Duitschland inwendig te verenigen, in staat zijn, Duitschland's vitale rechten buiten de grenzen te doen gelden ».

Na von Epp voerde nog Walter van Wiessen en Kaistzswaldau, ieder der afdeelen Berlijn van den bond, het woord: « Zelfs indien Duitschland geen aanspraak kon maken op koloniën, zeide hij, dan nog zou het derde rijk alleen reeds uit hoofde van zijn bestaan het recht hebben, koloniën te eischen, wij zonder koloniën geen vrede mogelijk is en het derde rijk vrede wil! »

De reis van de Kon. Familie naar Engeland

Koning Leopold en zijne moeder, Koningin Elisabeth, zijn in het begin deze week naar Engeland afgeheid. Een paar dagen later werden zij vervolg door Prins Karel, graaf van Vlaanderen, broeder des Konings. Zij hebben eenige dagen doorgebracht bij den hertog van Portland, die een uitgestrekt buitengoed bezit in de omstreken van Londen.

De dagbladen, die gewoonlijk beweren goed ingelicht te zijn, hebben, betreffende deze reis, allerhande fantastische nieuwjes de wereld ingezonden.

Er waren er die beweerden dat deze reis voor doel had, een huwelijksplan uit te voeren van Prins Karel met de 21 jarige dochter van den hertog van Portland. Anderen verklaarden dat er kwestie was van een nieuw huwelijk van Koning Leopold.

Deze geruchten werden door een mededeeling van het Hof van Brussel aan de pers gelogenstraft.

Nu komt op zijne beurt de hertog van Portland deze berichten van de goed (!) ingelichte bladen den oodem in te slaan.

Inderaad, de « Times » het belangrijk Engelsch persorgaan, heeft volgendend brief laten verschijnen, die door het bestuur van het blad werd ontvangen:

« De hertog van Portland heeft ons gevraagd U te verzoeken: deze uitdrukkelijke logenstraffing, zonder voorbehoud, te willen laten verschijnen, ten opzichte van elke suggestie in bepaalde bladen aangehaald, in verband met het bezoek van den Koning der Belgen en van Koningin Elisabeth te Welbeck-Abbey ».

Er is geen enkele grond van waarheid in deze beweringen waar aldus rechtvaardig aan gegeven werd. Deze geruchten zijn trouwens belachelijk, en zouden over het hoofd kunnen worden gezien, ware het niet dat ze een betreurdwaardig gevolg zouden kunnen hebben.

Aanvaard, enz. Deze brief was ondertekend door de zaakgelastgden van den hertog van Portland.

De Burgeroorlog in Spanje

Barcelona gebombardoerd.

Volgens een telegram uit Barcelona werd de stad door nationalistische vliegtuigen gebombardoerd. Het aantal doden zou 50 bedragen, terwijl 100 personen werden gewond.

Ook in de omgeving van de Catalaansche hoofdstad, werden enkele kolonnen geworpen door de nationalistische luchtmacht.

Vijftien vliegtuigen, komende van Saragossa, hebben, bommen laten vallen op de zuidelijke wijken der stad in plaatsen in de omgeving. De ontarming der gekwetsten geschiedde in de grootste wanorde.

Prins Xavier de Bourbon-Parma bij generaal Franco.

Prins Xavier van Bourbon-Parma heeft een bezoek gebracht aan generaal Franco. De prins had een langdurig onderhoud met den generaal, tijdens hetwelk de toekomstige ontwikkeling van den toestand in Spanje besproken werd.

Hoe een roode milicien den weg naar de witten vond.

De bekende Spaansche radio-generaal Quipo de Llano, die zons bend, iedereen avond voor Radio Sevilla een praatje houdt, vertelde dezer dagen om niet ongeschiede wereldde, die in ieder geval den toestand welke op het oogenblik in het roode kamp heerscht, aardig typeert. Omlangs, zoo zei hij, heb weer een roode milicien naar onze lijnes over. « Was » riddoriker, toen hij op weg ging, en de oezen waren dan ook in niet geringe mate verbaasd, toen zij hem den volgendg morgen zagen aankomen.

« Toen zij hem vroegen, hoe hij in de dichte duisternis den weg naar de lijnes van de witten had gevonden antwoordde hij: « O, heel eenvoudig. Ik hoorde in die richting een haan kraaien en dacht bij mij zelf: Een haan . . . wel daar moeten de nationalistzen zijn ».

Zal Engeland als bemiddelbar optreden?

De strijd in Spanje heeft andermaal het onderwerp geleverd tot enkele vragen welke in het Lagerhuis gesteld werden, aan den Engelschen minister van Buitenlandsche Zaken, De H. Anthony Eden verklaarde in antwoord op een vraag van den H. Ramsey (konservatief) dat hij niet op de hoogte was van de geruchten volers dewelke de republikeinen een plan zouden u-twerpen om Engeland te verplchten in het geschil tussenbeide te komen, onder voewoord wape-stilstandsvoorwaarden voor te stellen.

« De regering », vervolgde de minister, « is bereid al het mogelijke te doen om door zijn optreden een einde te stellen aan de vijandelijkheden. Toefn toe ontving zij echter geen enkel verzoek daartoe van geen enkele zijde ».

Onderwijs

Tot den Minister van Openbaar Onderwijs werd volgende vraag gesteld: « Ik wensch te weten welke juist de rol is van den geneesheer der commissie voor medisch controle van het onderwijzend personeel ».

Mag de geneesheer onder meer: a) Aandrigen opdat de agent die zich aanbiedt, zijn pensioen zou nemen? b) Voor de betrokkenen, zijn persoonlijke meening geven over de genesbaarheid of den ernst der ziekte? »

Mag hij of moet hij anderdeels de zieken bezoeken of alleen het geneeskundig getuigschrift beoordeelen dat hem overgemaakt wordt? »

Antwoord van den Minister: « De geneesheer van den raad van toezicht heeft tot opdracht de hogere overheid nauwkeurig in te lichten over de ziektegevallen, welke hem onderworpen worden, nadelijk u-tsprake te doen over de werkelijkheid, den aard, den vermoedelijken duur, de genesbaarheid van de aangegeven ziekte, en bij voorkomend geval, over de definitieve lichamelijke ongeschiktheid van den persoon, die voor den raad verschijnt. »

« De bevindingen van bedoelde geneesheer worden opverteekend in een proces-verbaal, dat voor eventuele opmerkingen aan een zake vooraf voorgelgd. Bijgevolg is het den geneesheer niet verboden zijn persoonlijke meening in tegenwoordigheid van den patient te kennen te geven, noch hem aan te raden zijn pensioeninstelling aan te vragen. »

« Verder mag de dokter, in beginsel, zijn diagnose en vooruitzichten slechts na het somatisch onderzoek van den zieke opmaken. »

« Doch van dezen regel mag evenwel afgeweken worden wanneer de vorge onderzoken, de ingediende geneeskundige getuigschriften, de verklaringen en het vrag-